

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012635
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117012635.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha na neverejnom zasadnutí dňa 07. marca 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. novembra 2018, sp.zn.1Pp/9/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e** .

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. sa návrh odsúdeného G. X. o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn.1T/117/2013 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn.3To/3/2014 zo dňa 13.02.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp.zn.1T/138/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina, sp.zn.1T/138/2011 zo dňa 07.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn.3Tos/142/2015 zo dňa 29.10.2015 **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 27. novembra 2018, sp.zn.1Pp/9/2017 podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) rozhodol tak, že odsúdený G. X. (ďalej len „odsúdený“) sa podmienenčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn.1T/117/2013 zo dňa 04.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn.3To/3/2014 zo dňa 13.02.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp.zn.1T/138/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn.1T/138/2011 zo dňa 07.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn.3Tos/142/2015 zo dňa 29.10.2015. Súčasne okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 24 mesiacov. Ďalej okresný súd podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. odsúdenému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a s odkazom na § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. ustanovil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) sťažnosť v neprospech odsúdeného, ktorú následne písomne zdôvodnil.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že dôvodom sťažnosti je absencia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie aj napriek tomu, že samosudca vykonal doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí v intenciách uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.05.2018, sp.zn.3Tos/28/2018. Prokurátor má za to, že samosudca nesprávne vyhodnotil okolnosti rozhodujúce pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu. Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu u odsúdeného je daná menej priaznivá resocializačná prognóza, pričom rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä strata sociálneho zázemia, tendencia k nadmernému požívaniu alkoholických

nápojov a taktiež závažnosť spáchaného trestného činu. Odsúdený má k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil iba čiastočne kritický postoj a vinu kladie na okolie a ostatných ľudí. Je toho názoru, že okresný súd opakovane nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a taktiež nezohľadnil závažnosť skutku, ktorého sa odsúdený dopustil. Prokurátor má za to, že v prípade podmieneného prepustenia by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Podľa jeho názoru u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený, pričom uviedol, že z postupu konania okresného súdu ako aj z napadnutého uznesenia jednoznačne a nepochybne vyplýva, že okresný súd sa nielen veľmi dôsledne a starostlivo zaoberal skutkovým stavom veci, ale sa aj náležite vysporiadal s požiadavkami splnenia formálnych a taktiež materiálnych zákonných podmienok. Názor prokurátora inými slovami nasvedčuje skutočnosti, že osoba v minulosti trestaná nemá nárok na uplatnenie inštitútu podmieneného prepustenia, hoci dikcia ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák., prípadne ani dikcia § 415 ods. 1 Tr. por. jeho osobu „ako v minulosti odsúdenú“ nevylučuje z možnosti podmieneného prepustenia. Zároveň kritériá z pohľadu prokurátora sú v rovine „neprekonateľných“ a v rovine tzv. predsudkov a unáhlených záverov. Odsúdený má za to, že pri takýchto kritériách je vysoko pravdepodobné, že žiadna osoba, ktorá bola v minulosti odsúdená nemá reálnu možnosť v materiálnej rovine preukázať požiadavky do budúcnosti. Poukázal na to, že správanie jeho osoby, plnenie povinností a pracovná morálka sa nejako neoslabili, nezhoršili ani od pôvodne podaného návrhu na jeho podmienené prepustenie. Myslí si, že sa jedná o riadne, stále a stabilné plnenie si povinností. Týmito skutočnosťami sa okresný súd zaoberal, no odôvodnenie sťažnosti prokurátora na ne nereflektuje, ani sa o nich nijako nezmieňuje. Nedovolí si kritizovať prokurátora, ale jeho postoj sa mu zdá nesprávny a neobjektívny. Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

K vyjadreniu odsúdeného sa prokurátor do konania nariadeného neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušiť a návrh odsúdeného o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

Krajský súd na rozdiel od okresného súdu po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje pri podmienenom prepustení kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, je možné konštatovať jej splnenie. U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním

vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdenému G. X. sa stanovený program zaobchádzania darí čiastočne plniť, pričom v rámci edukácie sa vyskytol nedostatok v plnení povinností a nezúčastnil sa všetkých ponúkaných aktivít zameraných na problematiku návykových látok. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený bol štyrikrát disciplinárne odmenený. Odsúdený aktuálne nevykazuje disciplinárny trest, avšak v minulosti jeho prístup k plneniu pokynov nebol vždy na požadovanej úrovni. K trestnej činnosti prezentuje čiastočne kritický postoj. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú strata sociálneho zázemia, nadmerná konzumácia alkoholu a závažnosť spáchaného trestného činu. Odsúdený mal nariadené protialkoholické liečenie, ktoré absolvoval. Bol prepustený z ochranej ambulantnej a ústavnej protialkoholickej liečby. Záverom hodnotenia ústav u odsúdeného konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného ho podmiennečne prepustiť z výkonu trestu s dohľadom.

Krajský súd dospel k záveru, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného bolo vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá z dôvodu straty sociálneho zázemia, nadmernej konzumácie alkoholu a závažnosti spáchaného trestného činu. Odsúdený bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný pre opakované páchanie trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru. V jeho osobe ide v svojej podstate o špeciálneho recidivistu. Zároveň krajský súd zistil, že odsúdený G. X. bol už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (podmiennečné prepustenie dňa 11.03.1993 Okresným súdom Trenčín, sp.zn.2Pp/6/93 so skúšobnou dobou 4 roky; nariadený výkon zvyšku trestu dňa 22.08.1996), pričom v stanovenej skúšobnej dobe súdom sa neosvedčil. Krajský súd vzhľadom k týmto skutočnostiam na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že vzhľadom na správanie sa odsúdeného v minulosti aj napriek čiastočne kladnému hodnoteniu ústavu, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj výchovný účel a že odsúdený v budúcnosti povedie už len riadny život.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.